

KDAJ

Kdaj
je nastala
beseda
ti.
Beseda ljubezni,
beseda besa,
kdaj
se zgodi
samo v sebi
tebi.
V nimbu
Elektra,
v nimbu
Orfej
in neki
vonj kot strt.
Tako
voljan
za smrt.

TVOJE ZVEZDE

Tvoje zvezde
so se vrnile,
vse so
na moji dlani
– samo bolj južno nebo,
samo bolj severno nebo.
In nikoli
ne bo nihče
vzel zvezde.
Ta čudež živi
in tu
ni znanih dimenzij.
Tu si ...

KOLIKO MISLI

Koliko misli,
da je ljubezen
neminljiva,
samo naša
– v nekem hipu je ostala
na sliki, ki jo gledam.
Vsa Sikstinska kapela,
vse matere božje
naših cerkva
so na njenem obrazu.
Vsi Michelangeli,
Leonardi,
Rafaeli, vsa renesansa,
še prej pa Giotto
in še potem
lepi, shizofreno paranoični El Greco
so na njegovem obrazu.
Čudno, ta obraz
sem rodila jaz,
tako neskončno podobna
tisočem žena
pred Kristusom in po njem.
Kako stara je ljubezen
in v hipu večna.

KAKŠNI

Kakšni so bili
v minulem času
boki
in kakšna
ledja,
ki so oplodila
in donosila
moje življenje?
Koga naj prekolnem
ali komu naj se zahvalim
za pogled
na ta svet?
Kateroga deda,
katero staro mater
naj izberem
iz te dolge vrste
že zdavnaj umrlih ljudi,
ki jim tam nekje
prižigam sveče?
Kaj bodo
izbirali nekoč
otroci mojih otrok
in kje se bo ustavil
ta človeški tok,
ki se počasi spreminja
v čisto misel?

OČETJE IN MATERE

Očetje in matere,
zdaj je čas sinov,
zdaj je čas hčera.
Vsi beli stoli,
vse bele mizice,
vse majhne, bele skodelice
na zaprti ulici,
vse fasade
na novo prepleskane
so njihove.
Zakaj jim delamo
bele krste,
zakaj jih polagamo
v zemljo tako mlade?
Čigav prostor
je prst?

MENI JE VŠEČ

Meni je všeč,
če je kje hiša,
ne velika,
in da so pred vrati
otročka obuvala.
Zdi se mi,
da morajo stati
otroški čevlji
pred vrati,
ker potem
sem mirna
in vem,
da moje življenje
ni brez smisla.
Ko grem v hišo
in to vidim,
vem, da je tako.

VILLONOV MOTIV

Vzdolž ulice greš
in v obraze zreš
potem se ti
v zunanjem očesu
zvrstijo možje in žene
sprahuješ se
ali si zrejo
v mednožje
ali srce.

TO SO OTROCI

To so otroci
tvojega mladega telesa,
ali jih boš zapustil,
zatajil
in ljubezen mladega telesa?
Mlado telo je lepo.
Mlado telo
živi iz ljubezni
in zanjo
– čudno,
čudno,
kako dolgo živi telo,
a kdaj
neha biti
– kdaj nehamo
poimenovati
ljubezen slepo?

NEKI ODHOD JE PRIPRAVLJEN

Katero telo
bo vzletelo,
ni pomembno.
Odhod je.
Najmlajše vlakno
bo prestavljivo.
Telo bo spremenilo lego.
Duša
bo našla
mehko, mahovinasto pot.
Tišina je le dan,
tak dan v oknu
pred neurjem,
ki bo minilo.
Samo mavrični most
je resnica.
Trenutek zlega in dobrega
za tehtanje.

la svet

KAKO PLAČUJEMO DAVEK KRVİ

O nič ni,
če
voda ni kri.
Hujše je,
kadar se
ta prostor naelektri.
Zazdi se ti,
da si odrezan
od talne plasti,
da je tok,
ki teče,
edini vzrok.
V središču
punčice
se slika zdrobi,
v konture
se le misel lovi.
V sanje
se srednjeveska čarovnica
naseli.

KADAR ME RAZGRNETE

Kadar me razgrnete
kot plan mesta
in pogledate,
katere so moje
glavne prometne žile,
se začudite,
da je na njih odtisnjena
tudi karta neba,
da je zvezda
na strehah hiš,
da sta nebo in miš
tako blizu.
Potem
vas do nezavesti zbesni,
da ima toliko
slepih ulic,
ki nikamor ne peljejo,
ki vam zmanjšujejo
hitrost in take reči.
Potem je tu moje jedro
v obliki srca,
ta romantična
malomeščanska puhlica.
Hej ti,
ki gledaš v ta plan,
eden od naju
je bolan.

TA SVET

Ta svet,
ki se je naselil,
da bi bil pripravljen
za sprejem neke vrste.
Kateri?
Ta svet,
ki mi prihaja
v celice
in usodno posega
vame.
Odkod?
Je to prisotnost,
ali norost?
Ali se v meni
končuje
ali začenja?

ODKAR SEM PRIŠLA

Odkar sem prišla
z onkraj
tega sveta,
gledam spet
praprot
semena
gozd
oblake
in obraze ljudi,
ki gredo.
Sprášujem se:
mar onkraj
in prej
tega
sploh ni bilo?